

Katoliški GLAS

UREDNIŠTVO IN UPRAVA:
Gorizia, Riva Piazzutta, 18 - tel. 3177
PODUREDNIŠTVO:
Trieste, Vicolo d. Rose, 7 - tel. 37603

Polletna naročnina L 800
Letna naročnina L 1.500
Letna inozemstvo L 2.500
Poštno čekovni račun: št. 24/12410

Leto XIII. - Štev. 21 (641)

Gorica - četrtek 25. maja 1961 - Trst

Posamezna številka L 30

Mlad človek in vera Kaj ima mlad človek od tega, da je veren

Ko se je pred tremi leti velika skupina Slovencev udeležila vseslovenskega romanja v Lurd, smo tisti, ki smo se tega romanja udeležili, lahko videli izraze globoke vere. Priporočila in zahvale za dobrote.

Izreden vtis pa je name napravila velika skupina francoskih vojakov, ki je nosila visoko dvignjen težak križ in ga nosila od postaje do postaje Križevega pota. Bili so to samo mladi stasiti fantje nekaj nad dvajset let. Križev pot in romanje v Lurd gotovo nista spadala v njihove vojaške vaje. Poleg teh Francozov so vzbujali zopet pozornost angleški vojaki, sami škoti, ki so disciplinirano šli v procesiji in z rožnim vencem v roki glasno molili. Koliko vere, in to globoke vere, ko si videl tudi posameznike, ki so v poznih nočnih urah klečali pred lursko votilino in molili.

Pa ni treba iti tako daleč po vzgled in med vojake. Sami lahko vidimo dnevno lepe zgled posameznikov, ki žive iz globoke vere.

Pa nam je vera potrebna? Je vera potrebna tudi mlademu človeku, dekletu in fantu? Strogi so danes prometni predpisi, pa je vseeno toliko nesreč. Zakaj?, se sprašujemo. Odgovor je preprost. Ljudem se vse preveč mudi, so predrzni, nervozni, neprevidni in nesreča je tu.

Pa so nevarnosti tudi na poti našega notranjega življenja. Koliko čudnih priateljstev, nevarnost tiska, kina, uživanja. Vse to preži na nas in nas hoče zajeti in vpreči v svoj voz. In kje najti silo in moč za odpor, za odpoved vsemu, kar nam svet ponuja danes zastoj, jutri pa terja plačilo? Vera in življenje po veri je tista medicina, ki nas edina lahko drži pokonci, na površju, da ne utonemo.

Čas, v katerem živimo, je drugačen od včerajšnjega. Okolje se je spremenilo. Svoboda je danes veliko več kot je bilo včeraj. Materialno se je izboljšalo, jemo boljše kot včeraj, imamo več denarja, smo lepše oblečeni. Splošna blaginja je večja. Svet nam je odprt in potujemo več in delj kot včeraj. Vse to pa vpliva na našo poplavitve, da se vse preveč osredotočamo v to, kar nam nudi svet, premalo pa se brigamo za duhovne dobrine, za to, kar je večno.

In kakšni smo? Mnogi tožijo, da je mladina danes pokvarjena, da ni več normalna, da je patološka, skratka čudna. Toda popolnoma to ne bo držalo. Tudi danes je še veliko mladine resne, globoko verne, ki se hoče uveljaviti, ki jemlje življenje resno in vestno gleda v svojo bodočnost in se nanjo pripravlja.

Opazujemo pa danes neko splošno brezbriznost do vere. Toda manjše število odtehta kvaliteta. V mladini, v kateri vera živi, je trdna, prepričljiva in globoka. Z zaskrbljenostjo pa ugotavljamo, da je danes le nekaj 15% mladine verne, da živi po veri praktično le sila nizko število. Za vse te velja pogumna beseda papeža Janeza XXIII. ki nas bodri. »Bodimo trdni v veri, ob Kristusu in bomo lahko prešli ne le majhno in nemirno Galilejsko jezero, temveč vsa morja sveta. Gospodova beseda nam zadošča za rešitev in zmago.«

Kakor je za vinsko trto potrebna opora, na katero jo vinogradnik priveže, da raste, vzcvete in obrodijo, da je veter ne zlomi, tako je potrebna vera za življenje. Vera je tista opora,

ki nas drži pokonci. Toda premalo je le verovati. Nasloniti in navezati se na oporo vere, pomeni, po veri živeti, iz nje črpati zakramentalno silo milosti. Zmota je, prižgati ogenj idealov, pa mu ne dajati goriva, da bi ta ideal svetil in gorel ter nas usmerjal k Bogu. Samo Bog nas trajno zadovoljuje, in naše srce je ustvarjeno po božji meri, za Boga. Ze davno je sveti Avgustin vzkliknil: Nemirno je naše srce, dokler si ne odpočije v Tebi, Gospod! Vse drugo nas sicer zaposluje, a ne nasiti, ne umiri. Samo popolno življenje po veri nas more zadovoljiti in varno voditi v življenje.

Toda za naše življenje po veri je premalo nekaj čustvenih vzdihljajev, ali pa samo krščanstvo velikonočnega obhajila, zadnje večerne nedeljske maše, če je sploh še v programu. Ne. Vse to je premalo. Potrebno nam je popolno, integralno krščanstvo. To je goreča in globoka vera, često obnavljanje zakramentov, zapna ljubezen do Boga, ki nam je mogoten in stalen prijatelj, ter molitev, ki naj bo dihanje naše duše. Samo to nas lahko reši pred nesrečo in nam je dragocen vodič v življenje. Zato približajmo svojo mladost Bogu. Vzljubimo molitev, ki pomeni največje zaupanje v Boga. V molitvi, v ponižnosti in izpovedi revščine se razvezujejo vozi ošabnosti, v samotni se nam razodeva Bog. Globoko rane se zacelijo in praske pomirijo v zakramentu milosti spovedi in obhajila. Samo božja moč krepi šibke duše, in če je Bog z nami, kdo more biti proti nam?

Toda vse to je lepo, če ne bi bilo v nas samih zaprek in sovražnosti. Dve naravi se bojuje v človeku, luč in tema v svetu, dobro in zlo v nenehnem boju, zmota in resnica na delu. Vse se bori za človeka, da bi mu služil. Pravo pot, resnico in luč moramo iskati. Veliko je ovir vabljivih in zapeljivih, ki nam zakrivajo pravo pot in nas vabijo na svojo stran. Najti pravo pot in se pravilno usmeriti, je za človeka velike važnosti, e se popotnik ne zna orientirati, bo kmalu izgubljen, in ne bo prišel na svoj cilj. Naša orientacija je, najti pravo pot do popolnega kristjana, kot ga je nakazal papež Pij XII. s smernicami:

»Po katoliškem prepričanju je namen vzgoje izoblikovati popolnega kristjana, oziroma v tem smislu vplivati duhovno in moralno na mladino ter vzbuditi v njej miselnost, da bo tudi kasneje, ko bo prepuščena sama sebi, ostala zvesta katoliški veri in njenemu praktičnemu udeleževanju v celotnem obsegu, ter da bo živela po načelih in predpisih vere...«

Te besede pa prilagodimo na slovensko mladino, ki ji je naloga, da v svojem slovenskem življenju ostane zvesta katoliški veri. Gre za popolno slovenstvo, ki

Francozi in Alžirci za zeleno mizo

Po sedem let trajajočih krvavih bojih so Francozi in alžirski uporniki sedli za zeleno mizo v Evianu. To je prvi uradni stik med eksponenti francoske ter začasne alžirske vlade v begunstvu na višjem nivoju, če izzamemo lanske poletne poskusne stike v Melunu na ravni nižjih delegatov. Zgodovina poskusov za direktne stike med predstavniki francoske vlade in alžirskih upornikov je dokaj pisana in dramatična. Večkrat sta se namreč obe strani približali, toda vedno je ena ali druga stran našla kak razlog, da se je oddaljila, da ne bi s siljenjem za pogajanja dajala videza šibkosti. Priti so morali prav zadnji alžirski dogodki, da so razblinili sumnje na eni in drugi strani in da sta se kot po nekaki nevidni roki Zgodo-

vine obe strani začeli približevati, dokler se nista 20. maja znašli pri isti mizi. In zgleda, da sta obe strani trdno odločeni, da si tega težko pričakovanega trenutka ne zapravita, kakor ženin in nevesta, ki se po dolgi in večkrat pretrgani zaroki vendarle spet znajdeti skupaj, da pripravita oklice in poroko. Pogajanja bodo sicer težka, toda spričo dobre volje, ki zgleda, da vlada na obeh straneh, je treba upati, da se bodo začeta pogajanja v Evianu tudi ugodno zaključila.

Na francoski strani so napravili več korakov, da bi se pogajanja vršila v prijateljskem vzdušju, in so v ta namen spregledali marsikatero prestižno pravilo pri etiki. Francosko odposlanstvo je namreč prejelo precizna navodila,

kako se morajo vesti do alžirskih partnerjev. Alžirsko odposlanstvo, ki ga vodi podpredsednik Krim Belkačem je pozdravil krajevni podprefekt ob prisotnosti ostalih funkcionarjev v uniformah v položaju »odmor«. To pa zato, ker Alžirci niso še sprejeli premirja, temveč so prišli predvsem na politična pogajanja. — Ob prihodu v konferenčno sobo so jih francoski predstavniki, ki so sedeli pri mizi, pozdravili z rahlim priklonom ter jih nato povabili, naj se deajo. Široka miza je rešila delikatno vprašanje stiskanja rok. Vse te malenkosti so bile že vnaprej točno predvidene.

Ko so se vrata za njimi zaprla, je pariška vlada sporočila, da je dala svojim vojakom v Alžiriji ukaz, naj isti dan ob 18^h prekinajo boje z alžirskimi uporniki. Premirje bo veljalo en mesec in, če bodo pogajanja v Evianu ugodno potekala, ga je pripravljena podaljšati. Istočasno je alžirskega voditelja Ben Bello prepeljala z otoka Aix v pariško predmestje ter obljubila, da bo v teku enega meseca izpustila na svobodo iz taborišč šest tisoč alžirskih političnih pripornikov.

Za te ukrepe se je francoska vlada odločila zato, da bi ustvarila primerno ozračje za potek razgovorov v Evianu. — Francosko odposlanstvo vodi minister za alžirske zadeve Joxe, alžirsko pa Krim Belkačem, desna roka Ferhat Abbasa ter bivši francoski desetar. Tako švicarske kot francoske oblasti so v zvezi s pogajanjem podvzele zelo stroge varnostne ukrepe. Hotel, kjer se vodijo pogajanja, so vse okrog močno zastražili, ponoči pa obsevajo poslopje z močnimi reflektorji. Policaji so na vsakem koraku in tudi po drevesih, ker se namreč oblasti zelo bojijo kakšnih incidentov od strani desničarjev, ki so nasprotni pogajanjem. Enako so se pred morebitnimi atentati zavarovale švicarske oblasti. Alžirsko odposlanstvo biva namreč na švicarski strani Zenevskega jezera, od koder se s helikopterjem ali motornim čolnom vsak dan vozi na pogajanja v Evian, ki je na francoskem ozemlju.

Položaj v Alžiru

Medtem ko se je bližal začetek francosko-alžirskih pogajanj, desničarji niso mirovali, ampak so na vseh koncih in krajih glavnih mest metali bombe iz plastike in ščuvali Evropejce k bojkotu pogajanj. V Alžiru in Oranu so na primer vso noč pred 20. majem rogovili in demonstrirali, da jim je vojska in policija le po več urah bila kos. Med neredi so zažgali in opustošili švicarski konzulat. Vendar pa pariška vlada trdno obvladuje položaj v Alžiriji.

Prve stike med Francozi in Alžirci so izkoristili za razložitev medsebojnih stališč, ki so si precej nasprotna. Oboji se strinjajo le v tem, da mora priti do samoodločbe. Toda medtem ko so Francozi dali vedeti, da bi želeli, da bi Alžirija ostala povezana s Francijo, ker v nasprotnem slučaju bo nujna razdelitev dežele na dva dela, evropskega in muslimanskega, so alžirski zastopniki mnenja, da mora Alžirija prej postati popolnoma neodvisna in šele potem se odločiti za zvezo s Francijo.

Težko sporno vprašanje predstavlja Sahara, kjer so bogata ležišča petroleja.

Srečanje Kennedy-Hruščev

Koncem preteklega tedna so istočasno tako v Moskvi kot v Washingtonu uradno sporočili, da se bosta Kennedy in Hruščev sestala na štiri oči 3. in 4. junija na Dunaju, in tako uradno potrdili govorice, ki so se že več dni širile na Zahodu. Zaradi tega ni sporočilo o tem nenavadnem srečanju med najvišjima predstavnikoma obeh vojaško-političnih taborov izvalo na Zahodu nikakega presenečenja, kajti časopisi so o tem že obširno poročali. Popolnoma pa je ta novica presenetila sovjetsko javnost, ki do uradnega sporočila ni bila niti indirektno obveščena in opozorjena, kaj šele pripravljena. Našla jo je psihološko popolnoma nepripravljeno, saj jo je uradna propaganda ves čas od poloma lanskega vrhunskega sestanka pitala neprestano s protiameriško propagando. Zato ni čudno, če je sedaj to naznanilo prišlo za navadne sovjetske državljane kot strela z jasnega. Sicer pa so ruski ljudje teh nenadnih preokretov in prepilov tako v notranji kot v zunanji politiki že vajeni iz carskih časov in jim zato

obstoji v neomajni narodni zavednosti ter globokem verskem prepričanju. Naša mladina je po svojem rodu slovenska in taka mora ostati.

Naša mladina je po svojem krstu katoliška in taka mora ostati. M. Šah

Trst-Opčine, 14. maja 1961.

CELOVEC: Sem je prispelo italijansko odposlanstvo, ki ga vodi zunanji minister Segni, na pogajanja o južnotirolskem vprašanju. Pogovori z avstrijskim zunanjim ministrom Kreiskyjem bodo trajali dva dni. Zaenkrat ni nobenih znakov, ki bi kazali na kako možnost uspeha.

KRŠČANSKI NAUK

Sin božji se je podvrgel smrti na križu

Trpel pod Poncijem Pilatom, križan bil, umrl in je bil v grob položen.

Ko je bil Jezus obsojen k smrti, so ga peljali ven iz mesta. Vzel je pokorno križ na rame in ga nesel na grič Kalvarijo (po hebrejsko Golgota), kar pomeni mesto mrtvaških glav. Tam so ga križali. Na križu pribit pa je Odrašenik molil: »Oče, odpusti jim, saj ne vedo kaj delajo.« Okoli treh popoldne je dahnil: »Dopolnjeno je.« Nato pa je zaklical z močnim glasom: »Oče, v tvoje roke izročim svojo dušo!« Nagnil je glavo in umrl.

Jezus je vedel, da ga bodo sovražniki obsodili in križali. Vedel pa je tudi, da mora trpljenje in smrt iz Očetove roke sprejeti za odrešenje sveta. Zato je vse trpljenje sprejel prostovoljno. Že med svojim učenjem je ljudem govoril: »Zato me Oče ljubi, ker dam svoje življenje, da ga zopet prejmem. Nihče mi ga ne more vzeti, ampak jaz ga sam od sebe dam. Oblast imam ga dati, in oblast imam ga zopet vzeti.« (Jan 10, 17, 18).

Jezus je izpolnil voljo svojega Očeta prav do smrti. Njegovo srce je sicer trepetalo pred bridkim trpljenjem in strašno smrtjo pri popolnem zdravju in v polnosti svojih moških let, a hotel je biti pokoren do smrti, »smrti pa na križu.« (Fil 2, 8). Rekel je tudi: »da svet spozna, da ljubim Očeta, in da tako delam, kakor mi je naročil Oče.« (Jan 14, 31).

Jezus pa je ljubil tudi ljudi prav do smrti. »Ko je bil zasramovan, ni sramotil, ko je trpel, ni pretil.« (I Pet 2, 23). Na križu je celo molil za sovražnike, saj je dal življenje tudi zanje. »Večje ljubezni nima nihče, kakor je ta, da kdo dá življenje za svoje prijatelje.« (Jan 15, 13). On ga je dal celo za sovražnike.

Kristjani se spominjamo trpljenja in smrti našega Gospoda zlasti na veliki petek. Tudi drugi petki in letu so spomin na to. Zato se v petkih vzdržujemo mesnih jedi in ob zvonjenju tega dne molimo v čast Kristusovemu trpljenju. — Molitev žalostnega dela rožnega venca in sv. križev pot nas tudi vodijo v mislih na Kalvarijo.

ŽIVLJENJE GOVORI

SAMUEL TEVFIK

Samuel Tefvik je bil kristjan, a krivoverec. Pripadal je namreč koptski krivi veri, ki uči, da je v Jezusu le ena narava, in sicer božja. Rojen je bil v Sudanu v mali vasi Deba blizu Nila. Starši so bili doma iz Egipta, pripadali so koptski pravoslavni veri. Krstil ga je tamkajšnji koptski škof.

Prišel je Samuel v službo k misijonarjem Srca Jezusovega, ki jih je ustanovil misijonar Daniel Comboni iz Verone. Samuel je delal v tiskarni. Popravil je tudi katoliški list »As Salam«, po naše: »Pozdrav«.

Pri korekturah je pa pazil tudi na katoliški nauk. Poglobljal je vedno bolj v katoliške resnice. Nekada dne reče misijonarju p. Janezu: »Tudi jaz bi rad po-

stal katoličan!« P. Janez se ni čudil, saj je opazoval, kako se Samuel že spočetka zanima za katoliško Cerkev.

Toda Samuel je naletel na dve oviri: Odpovedati se je bilo treba zmoti in se dati ponovno krstiti, a pogojno. Dočim je kmalu razumel, da se je treba zmoti odpovedati, če hoče postati katoličan, je šele po enem letu razumel, da »pogojni krst« ne uničuje prvega, če je bil pravičen. Pogojni krst je prejel 3. maja 1959. — Samuel ima sedem otrok. Obiskujejo katoliško šolo.

Ali bereš katoliški tisk? Potreben ti je, da se rešiš ali obvaruješ kake zmotne — tudi sedaj, ko gre za volitve. Dobro preberi navodila za volitve in se po tem ravnaj.

Sv. oče je posvetil 14 misijonskih škofov

Preteklo nedeljo je bazilika sv. Petra zopet videla izredno slavo, ko je sv. oče Janez XXIII. posvetil 14 misijonskih škofov. Novi škofje so vsi iz misijonskih pokrajin in povečini tudi domačini, le nekaj med njimi je belokozcev. Določeni so za vodstvo škofij v Afriki, Aziji in Južni Ameriki.

Beograjski pomožni škof

Sv. stolica je imenovala pomožnega škofa za mesto Beograd. Nadškof Ujčić je namreč že zelo star in bolehen. Poročajo tudi, da je zadnji čas obležal in da ne more več voditi škofije. Zato mu je sv. oče imenoval pomočnika v osebi msgr. Bukatka, dosedanjega škofa v Križevcih na Hrvaškem. Msgr. Bukatko je škof za vse vernike vzhodnega obreda v Jugoslaviji. To službo bo ohranil še nadalje; poleg tega pa bo še pomagal msgr. Ujčiću pri vodstvu beograjske nadškofije. — Pretekli teden je msgr. Bukatka sprejel v posebnj avdienci sv. oče.

Novi izbruhi rasizma v ZDA

Prebivalstvo južnih držav Severne Amerike je kakor ognjenik. Vsako toliko se zbudi in začne bruhati ogenj in lavo. Tako se tudi prebivalci južnih držav Severne Amerike vsako toliko oglašajo z novimi izbruhi plemenskega sovraštva. To se je zgodilo pretekle dni v zvezni državi Arkansas. Avtobus, poln belih in črnih študentov, ki so na potovanju po južnih državah, da propagirajo plemensko strpnost, so belci v mestu Montgomery napadli prav surovo. Ranili so nekatere bele dijakke in tudi črnce. Priznanašali niso niti zastopnikom zvezne policije in zveznega ministrstva. — V nedeljo so hoteli napasti metodistične cerkev, kjer se zbirajo verniki obojih plemen. Da je niso zažgali, so preprečili policisti, ki so morali rabiti sol-

zne bombe zoper podivjane belce. Za temi izgredi se skriva znana teroristična organizacija K.K.K. (Ku Klux Klan).

Prenapetost revolucionarjev

Nova revolucionarna vlada v Južni Koreji je poleg drugih nesprejemljivih reform proglašila tudi to, da morajo ob nedeljah vsi delati. Izjavili so, da morajo delavci in uradniki delati 365 dni v letu. Lepa reč! Kaj se vračajo v dobo sužnosti? Sužnji niso poznali dnevo počitka.

Sirakuza za jubilej sv. Pavla

Krščanski svet obhaja letos 19-stoletnico, odkar je sv. Pavel prišel kot jetnik v Rim. Na tem potu se je z ladjo ustavil tudi v Sirakuzi, ki je bila takrat eno največjih mest sveta. Tu je verjetno on prvi oznanjal sv. evangelij: Zato so se tudi Sirakužani spomnili tega dogodka z vrsto slovesnosti verskega in kulturnega značaja.

Ne bi bilo napak, ko bi se tudi mi Slovenci spomnili tega jubileja in morda po tržaškem radiu slišali kako konferenco o sv. Pavlu. Saj so ta apostol in njegovi nauki tako sodobni.

Dva bogokletna filma na festivalu v Cannesu

Na festivalu v Cannesu so nagradili dva filma, ki predstavljata za krščansko pojmovanje pravo bogokletje. To sta španski film »Viridiana« ter poljski »Angelska mati Ivana«. Poljski primas, kardinal Wyszyński je označil ta film »za umazano rokavico vrženo proti katoliški Cerkvi«.

Medtem ko se onstran železne zavese katoličani do mučeništva borijo za krščansko vero in moralo, v demokratičnih in svobodnih deželah nagrajujejo filme, ki niso samo proti vsaki morali in veri, temveč tudi brez prave umetniške vrednosti.

Vizitacije tržaškega g. škofa

Poročali smo že, da je tržaški g. škof Anton Santin šel v Rim »ad limina«, da pomoli na grobovih apostolov, da na pristojnih mestih poda poročilo o svojem delu v zadnjih petih letih in da obišče svetega očeta. Nismo pa še poročali o njegovih treh zadnjih vizitacijah, ki jih je izvršil malo pred svojim odhodom v Rim. Zato damo danes kratko poročilo o njegovih obiskih v Sv. Križu (9. aprila), na Proseku (16. aprila) in v Bazovici (30. 4.).

V prejšnjih poročilih smo poudarili, da je g. škof našel povsod marsikaj razveseljivega, a tudi marsikaj takega, kar je vzrok zaskrbljenosti za vsakega dušnega pastirja. Sprejem je bil povsod lep, a mnogi se za pastirski obisk niso zmenili. Kaj je temu krivo? Morda skrbi za vsakdanje življenje, mlačnost, brezbriznost ali celo sovraštvo do vsega, kar je cerkev? Pri mnogih je vzrok pomanjkanje poguma ali celo prepričanje, da je vsako versko udejstvovanje nečastno za moderne človeka. Vse to g. škofa in dušne pastirje skrbi. To svojo skrb je g. škof razodel v vseh številnih govorih v cerkvi in izven cerkve. Vse pričujoče je zato navduševal ne samo za osebno posvečenost, ampak tudi za pomoč, ki naj jo vsi dajo za versko obnovo župnij. Skušal je mlačne ogreti, dobre utrditi, oddaljene približati z molitvijo in z gledom krščanskega življenja. Zlasti je poudarjal obisk svete maše in prejem svetega obhajila, ki nas tesno združuje s Kristusom, božjim Sinom, ki je edini vir življenja, miru in sreče. Večkrat je opozoril, da ne bodo ljudje rešili življenjskih vprašanj brez božje nauka, ki ga oznanja Cerkev, ki je edina prava vodnica k Bogu in po njem k pravi človeški sreči.

SVETI KRIŽ

Poročilo o tem škofovem obisku je Katoliški glas že objavil. Zato dodamo danes samo nekaj podrobnosti.

Župnija, za katero skrbi g. Jože Kunčič, šteje okoli 2 tisoč duš. V župniji je večje naselje istrskih beguncev, za katere skrbi g. Anton De Santi. V naselju je kapela, kjer je redna služba božja v italijanskem jeziku. Sveta maša s pridigo v italijanski je tudi v župni cerkvi. Zato je g. škof pri svojem obisku maševal in pridigoval v župni cerkvi in v naselju.

Dušnopastirsko delo v župniji ni lahko. Mnogo Križanov, zlasti mladine, hodi vsak dan v Trst na delo in je stik z njimi skoraj nemogoč. Delovanje italijanske komunistične partije (kominformisti) je v vasi zelo pogumno in vztrajno. Imajo svojo dvorano, kjer redno nastopajo vidne komunistične osebnosti. Dvorano imajo tudi »titovci«, a njihovo število je seveda mnogo manjše. Eni in drugi priredijo od časa do časa kak nastop, a njihovo kulturno delo v slovenskem jeziku in duhu hitro izgublja na vrednosti in pomenu.

Ta opažka velja za vse kraje, kjer je komunističen duh zajel naše ljudi. Za naše kraje in za naše ljudi v mestu velja sedaj še posebno pravilo. Komunistične organizacije so namreč, kar se tiče slovenskega kulturnega dela, vedno manj delavne. Kje je vzrok? Pokažejo pa gotovi svojo delavnost, kadar se kak dušni pastir spravi na delo in skuša v župniji organizirati kaj po svoje. Tedaj pa nastopi, izleti, shodi, pevski zbori itd.! Samo da se uniči duhovnikovo delo! Ali je to Slovincem v korist? Pa to ni važno! Važno je, da se v slovenskem jeziku vedno manj naredi!

A pustimo to bolečo rano in vrnimo se v Sveti Križ.

Lepo je bilo v cerkvi na dan škofovega obiska. Cerkev je bila čedno okrašena, kar je v čast vsem, ki zanjo skrbijo. Pri oltarju, nad katerim je visel nov križ iz marmorja, smo videli precej pridnih strežnikov. Pevski zbor, ki je ponos kriške cerkve, je z ubranim petjem spremljal službo božjo. Popoldne je zapel tudi na pokopališču, kjer je g. škof molil za vse pokojne v župniji.

Ko smo bili na pokopališču, so nas opozorili, da so postavili spominski kamen pokojnemu msgr. Furlanu, ki je 37 let župnikoval v Svetem Križu. Pokopališče je lepo držano in pravijo, da Križani zelo veliko žrtvujejo za pogrebe. Morda pa le preveč žrtvujejo za zunanji sijaj, malo pa poskrbijo za molitev in svete maše in pa za krščansko življenje, ki je najlepši in nenadomestljiv spomenik za vsakega človeka!

V Križu so bile včasih cerkvene slovesnosti nekaj izrednega. Zakaj ni danes več tako?

Radi zahajajte v cerkev! To vam bo v čast! Kar je bilo v ponos vašim predni-

Tržaški škof msgr. Anton Santin na pastirski vizitaciji v slovenski župniji. Pozdrav otrok.

kom in očetom, ne more biti v sramoto vam mladim!

PROSEK

Prosek je sedaj narodno mešana župnija. V župni cerkvi je služba božja v slovenščini, v starem begunskem naselju in novem naselju istrskih beguncev (Borgo S. Nazario) pa v italijanski. Župnik je g. Franc Sibenik; pri oskrbi italijanskih vernikov mu pomagata g. Emanuel Dal Mas in g. Anton De Santi, ki hodi iz Svetega Križa. V župniji je čez 2 tisoč duš.

Prosečani imajo smisel za lepoto in zato ni čudno, če je škofov obisk lepo izpadel. V cerkvi je ostalo sicer še precej prostora, a udeležba je bila zadovoljiva. Nekateri so šli na delo v Trst. A mnogi se cerkve še vedno izogibajo. Ne morda toliko iz mlačnosti ali sovraštva do Cerkve, ampak ker se nočejo izpostaviti in nobenemu zameriti. Zato je najboljši, si nekateri mislijo, da se drži daleč proč od vsake take zadeve, ostaneš nevtralen in skrbiš samo za svoje delo.

Zal je mnogo naših ljudi, ki tako rešuje življenjska vprašanja. Posledica? Vse gre rakovo pot! In potem naj drugi za nas skrbijo in naj spoštujejo naše pravice!

Pohvaliti moramo pevski zbor in mlade junake in junakinje, ki so popoldne v župnijski dvorani s kratko, a pristrano prireditvijo pozdravili in počastili g. škofa. Takih otroških nastopov je g. škof zelo vesel. V vsakdanjih skrbih mu dajo novega poguma in mu vidno pokažejo, da mladina ni še izgubila vsega poguma in da moramo prav od nje pričakovati še kaj velikega in trajnega.

BAZOVICA

Bazovica je velika in obširna župnija. Morda je edina župnija, v kateri skoraj vse družine dobivajo Katoliški glas. Poleg župne cerkve ima podružnici v Gropadi in na Padričah. Oba dušna pastirja, g. župnik Marjan Živic in g. kaplan Karel Kozina, skrbita tudi za Gročano, Drago, Pesek in Botač, ki pripadajo stari župniji Gročana.

IZ ŽIVLJENJA NAŠIH LJUDI

Turistični vizum za Jugoslavijo poenostavljen

Turistični vizum za Jugoslavijo bo sedaj veljal za trikratno potovanje v enem letu. Vsakikrat se bo smel turist zadržati v Jugoslaviji mesec dni. Pristojbina za ta vizum znaša 1300 lir. Še vedno pa je v veljavi tudi turistični vizum za enkratno potovanje, ki ga prosilec lahko dobi neposredno na konzulatu ali pa na kateremkoli potovalnem uradu in sicer v teku 24 ur.

Glede denarja, ki ga lahko turist vzame s seboj v Jugoslavijo, je določena vsota 1500 dinarjev v bankovcih po 100 din. Lahko pa zamenja tudi večje vsote italijanskih lir po turističnem tečaju 960 dinarjev za 1000 lir.

Kako se vzgajajo Titovi pionirski

V neki šoli beograjske prestolnice so med učenci izvršili anketo o raznih vprašanjih. Na vprašanja, kdo je bil Stalin, Hitler, Mussolini, kaj pomeni biti komunist, so otroci povečini točno odgovarjali. Na vprašanje, kdo je bil Jezus Kristus, pa je malokdo znal kaj točnega povedati.

G. škof je torej doživel kar štiri sprejeme. Najprej v Gropadi, kjer je bila cerkva premajhna. Kadar hočejo Gropajci! Nato na Padričah, kjer se je zbralo ljudi kakor za velike praznike. Zakaj je na Padričah navadno tako mrzlo in mlačno? Tretji sprejem je bil v Bazovici, kjer je g. škof sam maševal. Jasnno je, da ni bila cerkev polna. Nekaj so seveda krivi tisti, ki so ostali doma, največ pa cerkev sama, ki je sicer lepa, a zelo velika. Verjetno ni bila še nikoli polna, čeprav šteje župnija nad 1300 duš. Popoldne je bila maša na Pesku. Kakor drugod, je tudi tu govoril g. škof v slovenščini in se zelo polhvalno izrazil o lepi udeležbi in skrbi za cerkev. Pa je res lepa služba božja na Pesku z ljudskim petjem in molitvijo!

Veliko veselje je pripravilo g. škofu, pa tudi vsem, ki so za to poskrbeli, obdarovanje otrok, ki so se udeleževali nedeljskega krščanskega nauka. Bilo jih je okoli 100. G. škof je pohvalil delo pridnih gospodincev in poudaril važnost krščanskega nauka. Nagrajeni so bili tudi strežniki. Vsa čast!

G. škof je ta dan govoril sedemkrat in vse v slovenščini. Še posebej je treba poudariti razgovor, ki ga je imel zvečer z raznimi laičnimi sodelavci v župniji, to je s starešinami, predstavniki skavtov, pevcev, deklet in žena. Pozdravil ga je cerkveni starešina, ki ga je zaprosil za pomoč pri gradnji mladinskega doma in za pomoč, da se bo spoštovala strpnost do Slovincem. G. škof je posebno poudaril dolžnost, ki jo imajo verniki, da sodelujejo z župnikom in dušnimi pastirji, ker je pri obnovi župnije potrebno sodelovanje vseh vernikov.

V župniji je pri Padričah večje naselje istrskih beguncev, a g. škof ga je obiskal ob neki drugi priliki.

In zaključek? Po naših župnijah je še dosti dobrih. A morali bi biti bolj delavni, pogumni, stanoviti. Edino le tako moremo še kaj upati. Zlasti velja to za mladino. Ta pa pričakuje dobrega zgleda od odraslih, predvsem od staršev.

Lojze

Ko so otroke vprašali: »Kdo izmed vas veruje v Boga?« so otroci enoglasno odgovorili: »Nihče ne veruje v Boga!« 10 letni Dušan je še pojasnil: »Nekateri verujejo, da je Bog ustvaril dež in sneg. Toda mi vemo, po izjavah našega učitelja, da so to le naravni pojavi.«

Jurčičev »Deseti brat« v nemščini

»Deseti brat« je ob svoji stoletnici nastanka doživel drugi prevod v nemščini. Neutrudni dr. Ferdinand Kolednik je poskrbel za novi prevod in tako je pri založbi Josef Habel v Regensburgu izšla prva nemška knjižna izdaja klasičnega dela slovenskega pripovedništva »Deseti brat« Josipa Jurčiča.

Goriški Slovenci

in upravne volitve 28. maja 1961

Volivci in volivke!

Slovenska demokratska zveza v Gorici je nastala leta 1947, potem ko so bili na mirovni konferenci v Parizu že začrtali nove državne meje.

Nekomunistični Slovenci na Goriškem smo svojo demokratično organizacijo potrebovali iz dveh glavnih ozirov: 1) da obranimo naše ljudstvo pred materialističnim in nenarodnim komunizmom, ki je nastopal z vso silo svoje dialektike in naše ljudstvo z lažnimi gesli zapeljeval; 2) da bi ščitili naše slovensko ljudstvo v Italiji in zahtevali priznanje in spoštovanje njegovih jezikovnih in drugih pravic.

Slovenska demokratska zveza je šla s svojimi voditelji, pristaši, somišljeniki in prijatelji ob podpori vedno širših plasti naroda odločno v boj s svojim programom in je žela vedno vidnejše uspehe.

Organiziranih slovenskih levičarjev danes ni več. V glavnem so se porazgubili po italijanskih partijah. Gre za nekaj pravih marksistov, medtem ko je pretežni del nekdanjih tako zvanih titovcev ostal zvest svojemu jeziku in narodu.

Slovenske levičarske volilne liste v Doberdobi, Števerjanu in Sovodnjah so izraz peščice domačih levičarjev, katerim žal še sledijo nekateri nepoučeni samostojni kmetje in tudi delavci, ki pa se v veliki večini ne strinjajo s političnimi, gospodarskimi in socialnimi idejami marksizma. Živijo pa v napačni veri, da je jugoslovanski komunizem zdrava narodna stvar, ker so jim ostala v spominu razna gesla iz časa borbe proti fašizmu.

Slovenska demokratska zveza pa je ostala zvesta svojemu narodu in programu. Za narod skrbi, dela in se bori.

NEKAJ VAŽNEJŠIH DEJSTEV:

1. — Že 21. maja 1947 je poslala rimski ustavodajni skupščini svojo prvo spomenico v kateri je zahtevala posebno deželno avtonomijo in priznanje ter spoštovanje vseh pravic Slovencev v Italiji.

Približno mesec dni pozneje je ustavodajna skupščina izglasovala 116. člen ustave, ki priznava to posebno deželno avtonomijo.

Po svojih izvoljenih zastopnikih je SDZ vedno vztrajala v goriškem provincialnem in občinskem svetu pri zahtevi, da se posebna avtonomija dejansko izvede, kajti samo ta lahko pripomore k uređitvi krajevnih avtonomij, k odpravi brezposelnosti in k znatnemu povišku življenjske ravni vsega ljudstva.

S tako zahtevo nastopa tudi na sedanjih volitvah.

2. — Veliko skrb posveča Slovenska demokratska zveza naši šoli tudi že od leta 1947. Septembra tistega leta sta bila dva njena zastopnika zaradi tega v Rimu. Naslednja leta pa je SDZ poslala poslancem in ministrom več vlog z zahtevo, da se slovenske šole uzakonijo. Koncem leta 1955 je predsednik SDZ bil zaradi tega zopet v Rimu, kjer mu je uspelo spoznati besedilo zakonskega osnutka, ki ga je pripravil minister Rossi in ki je ob objavi sprožilo soglasen odpor slovenske javnosti, ker Rossijev načrt je namreč praktično pomenil uničenje slovenske šole.

Po raznih novih vlogah in nastopih sta končno predsednik in podpredsednik SDZ dr. Avgust Sfiligoj in dr. Anton Kacin bila 22. julija 1959 sprejeta pri prosvetnem ministru Mediciju in ta jima je dal besedo, da bodo slovenske šole uzakonjene in da šolski zakon ne bo vseboval nobene za slovensko šolo škodljive določbe.

In res! Senator Medici je držal besedo. Lani pomladi je vodstvo SDZ dobilo v roke zakonski osnutek za ureditev naših šol. Ko je poleti postal javno znan, je SDZ predlagala sestanek slovenskih političnih strank in skupin z namenom, da zakonski osnutek pregledajo in se o njem izrečejo.

Prišlo je do skupne vloge na ministrstvo, ki je v glavnem slo-nela na predlogih SDZ.

Potem sta 10. decembra 1960 dr. Sfiligoj in dr. Kacin šla k podpredsedniku parlamentarne komisije za šole in mu pojasnila polo-

njeno izvedbo. Za njim je dr. Andrej Makuc vneto povzel besedo za izvedbo deželne avtonomije. Potegoval se je za prevzem velikega dela občinskih poti v oskrbo province, za napeljavo kraškega vodovoda in za splošne koristi občin in ljudstva, zlasti za spoštovanje pravic našega ljudstva.

V goriškem občinskem svetu so naši svetovalci dr. Sfiligoj, dr. Kacin pa tudi g. učitelj Suligoj dosegli napeljavo vode tudi na Gradiškuto, v Sentmaver in v ulico degli Scogli; napeljavo električne razsvetljave po vseh krajih; popravo in ureditev raznih ulic in poti; obnovitev slovenskega vrtca v ulici Randaccio; ureditev plače neki postrežnici slovenske šole; ureditev službe uradnikov tvrde, ki pobira trošarino; pomoč mnogim potrebnim slovenskim

S tem da voliš LIPO pokažeš, da si:

- zaveden Slovenec
- prepričan katoličan
- resničen demokrat
- odločen svobodoljub
- branitelj vseh pravic našega ljudstva.

občanom v blagu, denarju, zdravilih in sprejem v kolonije. In tako dalje! Svetovalec g. Rudi Bratuž je rad sodeloval v vseh teh zadevah.

Posebno važni so bili nastopi naših svetovalcev za rešitev krize v podjetju S.A.F.O.G. Nastop naših svetovalcev v tem oziru je dal dober uspeh. Sploh so se naši svetovalci vedno potegovali za koristi delovnega ljudstva. Zahtevali so tudi vrnitev Števerjana in Sovodenj pod goriško sodnijo; pravico proste izbire slovenskega imena novorojenčkom; dotacijo knjig slovenskim šolam; priznanje koristi prostega pasu sovođenjski občini; priznanje stalnega bivališča državljanom slovenskega jezika, kar so v veliki meri tudi dosegli; ureditev stalez neke učiteljice slovenskega vrtca. Proti fašistom, ki so predložili resolucijo proti dvojezičnim spričevalom na slovenskih šolah, so naši svetovalci predložili svoj predlog in s tem sprožili v občinskem svetu splošno razpravo o slovenskih šolah. Kakor znano, je goriški občinski svet izglasoval dnevni red, ki priznava naši jezikovni skupnosti pravico do slovenske šole in pravični šolski zakon.

Župan dr. Bernardis je še v nedeljo 7. maja javno potrdil našo pravico do slovenske šole.

To zadržanje oblasti in sploh italijanske javnosti, ki javno priznavajo naše pravice in potrebo, da se uzakonijo in spoštujejo, je posledica štiriletnega pametnega postopanja in ravnanja naših goriških občinskih svetovalcev skupaj s pokrajinskim.

V DOBERDOBU, SOVODNJAH IN ŠTEVERJANU

V Doberdobi, Sovodnjah in Števerjanu so možje, izvoljeni na listah lipove vejice, dali vso svojo uspešno pomoč pri reševanju domačih vprašanj in potreb; za to jim gre pošteno priznanje v vsakem oziru. Omeniti moramo, da bi se brez teh naših demokratičnih občinskih mož v Sovodnjah občinska seja večkrat ne mogla vršiti, ker se titovci in komunisti sej niso redno udeleževali.

V Števerjanu je občinski svet z županom Podveršičem na čelu dosegel tako velike uspehe, kot noben drugi podeželski občinski svet v goriški pokrajini. V enem samem dnevu, 7. t. m., je otvoril kar tri nova šolska poslopja. Razsvetljavo imajo danes vsi kraji občine in vlada je na prizadevanje občinske uprave nakazala dvajset milijonov lir za zgradbo vodovoda. Urejeni pa so tudi občinski uradi, urejena stara šola, napeljana telefonsko omrežje, obnovljena vsa šolska ter občinska oprema. —

* * *

Vse to je le delni prikaz mnogostranskega delovanja Slovenske demokratske zveze in demokratičnih mož, izvoljenih na listah z znakom lipove vejice v zadnjih štirih letih. Podrobni opis vsega njihovega delovanja bi zahteval obširnega prostora.

VOLIVCI in VOLIVKE, oddajte glas spet kandidatom na listah z znakom LIPOVE VEJICE!

Kako bomo volili v nedeljo

PRAKTIČNA NAVODILA

Pri prihodnjih volitvah v nedeljo 28. t. m. voli takole:

Predsednik volilne komisije ti bo dal dve glasovnici: ena je za pokrajinske in druga za občinske volitve. Obe vzameš in greš z njima v volilno kabino. Tam prečrtaš s svinčnikom, ki ti ga prav tako da predsednik, volilni znak Slovenske liste, ki je povsod v vseh občinah in na obeh glasovnicah LIPOVA VEJICA. Znak prečrtaj samo tako, da narediš čezenj ×. Najboljše je, da ne pišeš nič drugega in ne delaš nobenih drugih znamenj. Torej samo × čez znak Lipove vejice. Obe glasovnici nato pripogni kot pismo po črtah, ki bodo na volilnici že upognjene. Pripognjeni glasovnici še zalepiš, kot se zalepi pismo. S tako zalepljenima glasovnicama greš iz kabine; eno glasovnico vržeš v eno žaro, ki ti jo bo ponudil predsednik, drugo pa v drugo žaro, kar ti bo prav tako predsednik pokazal.

Tako si prav volil in izpolnil svojo dolžnost do naroda in do vere ter do svobodne demokracije.

To so tri svetinje, ki jih moramo braniti na prihodnjih volitvah.

Vse tri boš branil edinole s tem, da kot Slovenec voliš za LIPOVO VEJICO.

KO GREŠ NA VOLITVE

ne pozabi vzeti s seboj volilnega potrdila, ki si ga dobil od občine. Brez tega ne moreš voliti. Volilno potrdilo ima letos naslov: ELEZIONI COMUNALI E PROVINCIALI.

Prav tako vzemi s seboj osebno izkaznico (Carta d'Identità) ali pa potni list, kajti eden ali drugi dokument moraš pokazati predsedniku, predno greš v kabino.

NE POZABI,

da si v kabini sam še bolj kot pri spovedi; da so volitve v resnici tajne in da zato nihče ne bo vedel, za koga si volil, če sam tega ne boš povedal. Dolžan pa nisi povedati nikomur, niti mož ženi ali žena možu. Za koga si volil, bo vedela le tvoja vest. Zato glej, da boš volil tako, da ti nikoli ne bo žal.

Nikoli ti ne bo žal, če boš kot Slovenec volil LIPO.

Slovenec ne bo volil socialkomunistov

ker ve, da ti ne iščejo koristi Slovencev, temveč le interese partijcev. Zato se partijci borijo, da bi nekoč oni postali komandanti nad delavskimi in kmetjskimi množicami. Slovenstvo jim je le pretveza, kajti oni sami so internacionalci in zato sovražniki malih narodov. Knjiga »Nova tlaka slovenskega naroda« je dovolj jasno dokazala, kako jugoslovanski komunizem izrablja Slovence in ubija slovensko narodno zavest. Še hujše bi postalo za nas v Italiji, če bi zmagal komunizem.

Zato naj nihče izmed Slovencev ne voli socialkomunistov.

LIPOVA VEJICA je simbol svobode

žaj in zadevo slovenske šole ter ga prosila za naglo odobritev predlaganega zakona.

Pozneje sta se z istim podpredsednikom razgovarjala v zadevi še štirikrat in mu predlagala tudi ureditev položaja upravnega osebja (tajnikov in slug) slovenskih šol.

V sredo 17. maja je pristojna komisija poslanske zbornice šolski zakon odobrila.

3. — Splošno zaščito slovenske jezikovne skupnosti v Italiji v okviru 6. člena ustave zahteva SDZ, kakor gori povedano, nenehno že od leta 1947.

Za doseglo zaščitnega zakona je SDZ poslala v Rim štiri obširne pismene vloge in peticije, ki jih je tudi objavila. Zaščitni zakon že imajo vse tri ostale manjšine, Nemci, Francozi in Ladinci, zato ga moramo dobiti tudi Slovenci.

4. — Slovenski demokratični izvoljeni zastopniki so bili vedno pozorni in skrbno na delu za blagor vsega slovenskega ljudstva.

Tako je naš provincialni svetovalec dr. Sfiligoj stvarno obrložil pomen deželne avtonomije in stavil praktične predloge za

Glas oddan PSI in PCI ni slovenski glas!

A black and white portrait of a man with dark, wavy hair, wearing a suit jacket, white shirt, and a striped tie. He is looking directly at the camera with a neutral expression. The background is a light, textured gray.

A black and white portrait of a man with short, dark hair, wearing a suit jacket, white shirt, and patterned tie. He is looking directly at the camera with a neutral expression. The background is a light, textured gray.

A black and white portrait of a middle-aged man with dark hair, looking slightly to the right. He is wearing a patterned jacket over a collared shirt. The image is grainy and has a high-contrast, somewhat somber tone.

A black and white portrait of a man with dark hair, wearing a suit and tie. He is looking directly at the camera with a neutral expression. The background is a textured, mottled grey.

A black and white portrait of a middle-aged man with a prominent mustache. He is wearing a dark suit jacket, a white shirt, and a dark tie. The background is a mottled grey.A black and white portrait of a man with dark hair, wearing a dark suit jacket, a white shirt, and a dark tie. He is looking slightly to the right of the camera with a neutral expression. The background is a mottled grey.A black and white portrait of a middle-aged man with short, dark hair, wearing a dark suit jacket, a white shirt, and a patterned tie. He is looking directly at the camera with a neutral expression. The background is a textured, mottled gray.

A black and white portrait of a man with dark hair, wearing a suit and tie. He is looking slightly to the right of the camera. The background is a textured, light-colored wall.

Pravilno glasuješ tako !

Vsi Slovenci za lipovo vejico!

Kaj se dogaja v Albaniji?

Zadnje novice iz Tirane, po katerih naj bi usmrtili dva sovjetska vohuna, potrjujejo, da v odnosih med Albanijo in sovjetskim blokom nekaj ni v redu. Če to odgovarja resnici, je to prvi slučaj, da je kaka komunistična država sodno postopala proti domnevnim ali resničnim vohunom v korist Sovjetske zveze. Omenjena vohuna sta bila aretirana že prve dni marca, ko sta bila, po albanskih vladnih poročilih, zasadena v razgovoru z nekim funkcionarjem sovjetskega veleposlanstva v Tirani. Tretjega maja naj bi ju usmrtili. Novica je prišla iz tujih diplomatskih virov v Beogradu, a jugoslovanska vlada je ni še uradno potrdila. Ni pa bilo mogoče zvedeti, ali je izvršitev kazni sledila rednemu procesu.

Vendar pa bolj kot te obrobne podrobnosti je pri vsej zadevi važno to, kako da je prišlo do tako hudih razpok v komunističnem svetu, ki ga nam komunistični demagogi prikazujejo monolitnega in enotnega. Svoj čas je namreč veljalo pravilo, da kdor hoče vedeti, kaj misli Moskva, naj poslušaj Tirano. Sedaj pa je ravno obratno: kdor hoče vedeti, kje Sovjete čevlji žuli, naj prisluhne kaj pravi Albanija. Slednja se je v zadnjem času namreč oddaljila od Moskve in se pridružila kitajski liniji. Odtod njene strelce proti Moskvi in Beogradu, ker se hočejo Sovjeti spraviti z jugoslovanskimi komunisti. Po mnenju strokovnjakov pridejo v poštev pri vsem tem ideološki razlogi le do neke meje, bistvo spora med Albanijo in Sovjetsko zvezo na eni ter Beogradom na drugi strani je strah albanskih voditeljev, da bi kdaj prišlo do iskrene sprave med Moskvo in Beogradom. Kajti v tem slučaju bi razlog obstoja samostojne Albanije, prenehal. Albanija je namreč komunistični otok, ki ga Hodža nasilno vlada z gospodarsko pomočjo Moskve, ki ga mora Moskva, hočeš nočeš, vzdrževati, dokler traja sedanje stanje. Ali kakor hitro bi bil sporazum z Beogradom dosežen, bi morala Albanija prepustiti vplivu Jugoslavije, kar Beograd verjetno zahteva kot ceno za sporazum.

TELEGRAMI

SEUL: Po vojaškem državnem udaru v Južni Koreji je sedaj vojaška vlada prevzela celotno oblast. Vse politične stranke so prepovedane, oblasti pa so že izvršile mnogo aretacij. Vlada hoče zavzeti še bolj protikomunistično stališče od prejšnje, ki je morala odstopiti. Kljub temu pa ZDA nerade vidijo vzpostavitev avtoritetnega režima.

JERUZALEM: Na procesu proti Eichmannu so bila zadnje čase na sporedu grozotna pričevanja o nacističnih zločinih proti Judom v Jugoslaviji, Bolgariji, Romuniji in Grčiji. Povsod je obtožba prikazala glavno odgovornost Eichmanna. Proces bo verjetno trajal še nekaj mesecev.

Dr. FRANCE SEGULA - Rim: 4

TRETJA KNJIGA slovenskega prevoda sv. pisma

Monarhija in preroki

V Samuelovem času se je zgodilo nekaj silno važnega, kar je vplivalo na razvoj in smer izraelskega preroštva v vseh naslednjih stoletjih.

Izraelci so zahtevali kralja, češ »tudi mi bodimo, kakor so vsi narodi.« (Prim. 1. Kralj 8, 20). Tako je bila ustanovljena monarhija v Izraelu.

To pa je bilo proti duhu Sinajske zaveze, po kateri je bil Jahve sam Kralj in Bog Izraelov.

Doslej so bili avtentični tolmači božje volje od Boga poklicani preroki in karizmatični sodniki. Od ljudstva izvoljeni kralji pa si bodo odslej poleg drugih pravic lastili tudi pravico tolmačev božje volje in prišlo bo do trenja med kraljevstvom in Sinajsko zavezo. Sledili bodo antijahvistični ali kratko brezbožni kralji, katerih bo celo več kakor pravovernih kraljev. Tudi oni bodo imeli svoje — seveda krive preroke, ki bodo skupno s

Če bi Moskva hotela, bi lahko ukrotila Hodžo in tovariše. Toda tega ne stori, ker nima ljudi, ki bi nadomestili Hodžo in njegove, ker je slednji dal uničiti vse svoje nasprotnike, na katere bi se Sovjeti lahko naslonili. Sam pa se je naslonil na daljno Kitajsko..., da ga brani.

V tej luči gledano lahko razumemo preganjanje filosovjetskih elementov ter odgoditev Popovičevega obiska v Moskvi.

Poročajo, da so v Tirani prekinili proces proti nekaterim osebam, ki so bajé sporazumno z Jugoslavijo, Grčijo in ZDA pripravljale zrušenje sedanjega režima v Albaniji. Vmes so bajé posegli kremeljski gospodarji.

Konferenca neopredeljenih

Kakor poročajo egiptovski viri, je število držav, ki so javile svojo udeležbo na konferenci neopredeljenih držav, ki bo predvidoma v prvih dneh avgusta v Kairu ali

Naše skupno romanje od 1. do 6. julija

LORETO, POMPEJ, RIM: tri slavne božje poti, MARIJA, SV. OČE: dve dragi imeni, katerim smo Slovenci otroško vdani!

Bliza se čas, ko se bomo zbrali in šli na dolgo skupno potovanje, da počastimo Marijo v Loretu in Pompejih, da se poklonimo sv. očetu — osemdesetletniku, in da si ogledamo znamenitosti in lepote svetovnoznanih krajev.

Važna so za nas Slovence taka skupna romanja! Važna za nas same: v skupnosti se utrdimo in ogrejemo za najvišje dobrine in ideale.

Važna za svet: da spozna, da smo in da hočemo živeti kot Slovenci in katoličani. Koliko tujcev je na naših skupnih romanjih slišalo naše ime: Slovenci. Koliko ljudi se je lahko prepričalo, da so nam razni domači in tuji časopisi delali krivico, ko so nas vse imenovali: slavocomuniste.

Vera in narodna zavest nam narekuje, da moramo držati skupaj, da se moramo okrepiti in strniti v močno, veliko družino. Samo tako bomo mogli kljubovati raznim ljudem in skupinam, ki bi nas rade videle nedelavne, skregane ali celo mrtve.

Število romarjev

Do sedaj se je prijavilo kar lepo število: 250. Med našimi ljudmi vlada zanimanje za romanje. Marsikdo je še neodločen. Med tistimi, ki so stalno romali z nami, so se, na žalost, pojavili razni razbijalci, ki skušajo onemogočiti ali vsaj zmanjšati uspeh skupnega slovenskega romanja. Naše ljudi nagovarjajo, naj se zbršejo in vpišejo raje za izlete, kjer je več zabave — zlasti plesa; kjer je dosti mladine, ki bi imela vso prostost ponoči in podnevi. Drugi jim pravijo: Letos pojdemo na Dunaj, kaj bomo hodili v vroče in umazane kraje.

Nekateri so nasledili, izstopili in še druge nagovarjali. Vsi, ki ste še neodločeni za naše lepo skupno romanje, ne poslušajte jih!

Vsaj 360 za posebni vlak

Če imamo svoj vlak, smo sami gospodarji, gremo, kamor hočemo in kadar hočemo. Imamo svoje zvočnike, ki nas tako lepo povezujejo v eno samo družino. Se 100 romarjev in bo vlak naš, čisto naš. Zato prosimo vse poverjenike in prijatelje po vseh župnijah, da nagovarjate ljudi za vpis. Povejte ljudem: Prihodnje leto v Marijino Celje, na Dunaj, a v velikem številu, vsi skupaj, ne pa v majhni skupinici 40 ljudi. — Letos:

v Loreto, Pompeje in Rim s posebnim vlakom! Sv. očetu se hočemo pokloniti v čim večjem številu. Zamejske Slovence pozna, saj nas je pred dvema letoma tako prisrčno pozdravil in letos nam je voščil veselo Veliko noč.

ROMARSKI ODBOR

poganskimi otežkočali položaj pravih božjih poslancev.

V tem je vzrok razcepitve in končnega propada izraelskega kraljestva, katerega je začel sam modri Salomon, pa tudi vzrok mučeniškega nastopa velikih in malih prerokov, o katerih beremo v novem slovenskem prevodu.

Preroki so bili postavljeni pred odločitev, ali izberejo pot sodelovanja s kraljestvom ali pa ostanejo zvesti svojem poklicu kot tolmači božje volje in stopijo v odprt boj s kraljestvom. Izbrali so kajpada pot opozicije in začel se je dramatični boj od Ahije, ki je pred kraljem Jeroboamom raztrgal svoj plašč na dvajset kosov, (Prim. 3. Kralj 11, 30-33), preko Eliza in Elizeja v 9. stol. pred Kr. do zadnjega preroka stare zaveze, ki je bil verjetno Malahija v 5. stol. pred Kr.

Veliki in mali preroki

Po pregledu skrbno sestavljenega uvoda pogledajmo kratko preroške knjige.

Vrstni red ne odgovarja zgodovinskemu nastopu prerokov, ampak po obsegu in vsebini preroškega nauka. Po tem kriteriju najdemo namreč uvrščene prerokopisatelje v vseh svetopisemskih knjigah.

Zgodovinske podatke, v kolikor je to sploh mogoče, najdemo v uvodu k posa-

pa v Beogradu, naraslo na dvajset. Vabila za tak sestanek je razposlal Kairo v preteklem aprilu skupaj s pismom, ki sta ga podpisala Nasser in Tito. Pozivu so se doslej odzvali: Maroko, Ghana, Gvineja, republika Mali, Somalija, Sudan, Irak, Afganistan, Čejlon, Kambodža, Birmanija, Brazilija, Mehika, Kuba, Indija, začasna alžirska vlada ter vlada Konga

Zakon za slovenske šole

Predsedstvo zbornice je sprejelo predlog, ki so ga predložile stranke večine — komunisti pa so iz demagoških ciljev nasprotovali — da bi glasovanje prosvetne komisije poslanske zbornice glede pravne ureditve slovenskih šol imelo ne le značaj poročanja, temveč zakonodajno moč. Tako je zbornična prosvetna komisija zakonsko sprejela predlog o pravni ureditvi slovenskih šol. Zakon gre sedaj v senat, kjer je predvidena takojšnja potrditev. Zakon bo tako stopil v veljavo še pred pričetkom novega šolskega leta.

Dr. Anton Kacin 60-letnik

V četrtek 25. maja je dr. A. Kacin obhajal 60-letnico rojstva. Doma iz Idrije je tamkaj obiskoval realko. Nato je prišel v Gorico in se tu ustavil ter si ustanovil družino. Kot mlad intelektualec se je vključil v vrste katoliških izobražencev ter bil ves čas pod fašizmom med vodilnimi katoliškimi laiki na Goriškem. Istočasno je poučeval slovenščino v goriškem malem semenišču. Skoro vsi slovenski

duhovniki, ki imajo sedaj od 30 do 50 let, so izšli iz njegove šole.

Pozneje se je zameril tedanjim oblastem in si je moral iskati službo v Milanu, kjer jo je našel kot knjižničar univerze Srca Jezusovega. Med vojno je bil v posebnih bataljonih, nato pa v Gorici, kjer je pomagal pri organizaciji prvih slovenskih srednjih in ljudskih šol. Isto delo je nadaljeval po vojni, najprej pod zavezniško upravo, nato v Trstu tudi pod italijansko. Zadnja njegova služba je, da vodi kot ravnatelj slovensko učiteljske v Trstu.

Dr. Kacin je torej izrazil šolnik in ima kot tak največje zasluge za obnovo slovenskega šolstva po žalostnem obdobju fašizma. Pri tem delu je moral prestati marsikak krivičen očitek. A se zanj ni zmenil, ker je vedel, da dela za blagor svojega naroda.

DAROVİ

Za Marijanišče: N. N. Barkovlje 1.400; Ž. A. iz Trsta 5.000; Marijina družba (ul. Risorta) kot velikonočni dar 20.000; N. N. iz Bazovice namesto cvetja na grob † Bogomila Saharja 2.000; V. N. od Sv. Jakoba 1.000; dobrotnica od Sv. Ivana nekaj leposlovnih knjig za Marijanišče.

Vsem dobrotnikom Bog povračaj po Mariji Pomočnici, katere praznik smo na Opčinah slovesno obhajali v sredo 24. maja.

Za Marijin dom v Rojanu: Peri 1.000; J. U. 1.000; Fr. Stuhec 2.000; G. A. 10.000; I. V. 1.000; Bratina 5.000; P. J. 5.000; N. N. 3.000; Kerševan 1.000; Z. Fr. 1.000; G. raldi 1.000; S. L. 10.000; Natlačen 1.000; N. N. 10.000; Marijina družba (ul. Risorta) 40.000; Brandolin Slava 5.000; Gomičelj 1.000; St. 25.000 lir.

Vsem darovalcem Bog povrni!

Za Slovensko sirotišče: Gdč. Milka Velikonja v spomin na pokojnega brata 1.000; N. N. namesto cvetja na grob pok. Hlade 1.500; N. N., Videm 10.000; g. Oskar Kovic, Sovodnje namesto cvetja na grob pok. Jožefe Citič 2.000; A. M. namesto cvetja na grob g. Alojzija Cerne 2.000 lir.

Iskren Bog povrni!

Za Alojzijevešče: N. N. Ronchi 500 lir.

Za Katoliški dom: N. N. 2.000; M. M. 1.000; družina Surič 1.000; N. N. 1.000; Luis Ussai, Cleveland 6.200; N. N. 1.000; N. N. 5.000; N. N. 2.000; N. N. 500; N. N. 500; N. N. 500; N. N. 2.000; N. N. 1.000; N. N. družbenica 10.000; Bucik Gabrijela, Chicago 61.600 lir.

Š P O R T

Prvo lahkoatletsko srečanje med goriškimi in tržaškimi srednjimi šolami

Dne 16. maja se je vršilo na šolskem stadionu v Gorici prvo merjenje in preizkušanje moči med dijaki iz Gorice in Trsta. Inicijativo za to srečanje je dal Sportni odsek goriških šol, ki se je že več let prizadeval na vse načine, da bi se ideja take »olimpijade slovenskih šol« uresničila.

Rezultati so zelo dobri.

REZULTATI:

Tek na 80 m:

1. Anselmi E. (Go) 9"3
2. Veljak W. (Ts) 9"6

Met krogla (5 kg):

1. Di Battista R. (Go) 14,14 m
2. Spacal S. (Ts) 14,12

Skok višina:

1. Di Battista R. (Go) 165 cm
2. Mozetič I. (Ts) 160

Tek na 1000 m:

1. Košuta B. (Ts) 2'51"7
2. Fischer I. (Ts) 3'05"4

Met diska (1,75 kg):

1. Spacal S. (Ts) 36,12 m
2. Devetak L. (Go) 31,19 m

Skok daljavo:

1. Anselmi E. (Go) 6,35 m
2. Pilat D. (Ts) 5,67

Stafeta 4x100 m:

1. Gorica (Tence, Di Battista, Kusič, Anselmi); 2. Trst (Pilat, Veljak S., Spacal, Veljak W.)

Goričani so si tako priborili 5 prvih mest, Tržačani pa dve. V skupni oceni pa so zmagali Tržačani s 37 točkami pred Goričani s 35 točkami.

Po lahki atletiki se je vršila tudi povračilna tekma v odbojki. Zmagali so Goričani (tako kot že v Trstu) in sicer z 2:1 (15:9; 17:19; 15:10). Boj je bil zelo napet, igra pa ni bila preveč lepa. Številno dijaštvo je ognjevit navijalo, tako da včasih ni bilo slišati niti sodnikove piščalke.

Op. ured.: Med nastopom je bilo opaziti razne nevedčnosti in nerodnosti od strani dijaštva. Mislimo pri tem zlasti na grobo, da ne rečemo bogokletno izražanje od strani dijakov-gostov. Naloga športa je, da vzgaja tudi v srčni kulturi našo mladino. Zato naj profesorji telovadbe tudi na to polagajo važnost in ne samo, koliko skočijo in kako hitro tečejo. Mens sana in corpore sano.

Radio Trst A

Teden od 28. maja do 3. junija 1961

Nedelja: 9.30 Slovenski narodni motivi. — 10.00 Prenos maše iz stolnice sv. Justa. — 11.30 Oddaja za najmlajše: »Kako je Repoštev prišel do svojega imena«. — 12.15 Vera in naš čas. — 13.00 Kdo, kdaj, zakaj... Kronika tedna v Trstu. — 14.45 Sestanek s Silvom Tamšejem. — 21.00 Iz zakladnice slovenskih narodnih pesmi: (35) »Zvonovi zvonijo, žegen na polja rosijo«. — 21.30 Prokofiev: Kvartet za godala št. 2 v F-duru, op. 92.

Ponedeljek: 18.00 Italijanska po radiu. 41. lekcija. — 18.30 Mladi solisti: sopranistka Gorka Berginc, pri klavirju Livia D'Andrea Romanelli. — 19.00 Znanost in tehnika: Slavko André: »Velemot čez Veliki Belt«. — 20.30 Gioacchino Rossini: »Viljem Telle«, opera v štirih dejanjih.

Torek: 18.00 Radijska univerza: »Kovine z visokim tališčem«. — 18.30 Boccherini: Simfonija v C-molu, Tartini: Pastoralna simfonija. — 19.00 Pisani balončki. — 21.00 Za kulisami druge svetovne vojne: (1) »Pomota za 300 kilometrov«. — 21.30 Koncert pianista Mariana Lipovška. — 22.00 Poezija starodavnih orientalskih ljudstev: (3) »Stara kitajska poezija«.

Sreda: 18.00 Slovenščina za Slovence. — 18.30 O glasbi in glasbenikih v anekdotah: (9) »Izza opernih kulis: Auber, Bizet in Wagner«. — 19.00 Zdravstvena oddaja. — 20.30 »Labod ga je odnesel«, kriminalna igra v treh dej. — 30.30 Casella: Concerto romano za orgle, pihala timpane in godala.

Četrtek: 8.30 Slovenski samospeli in zborovske skladbe. — 10.00 Prenos maše iz stolnice sv. Justa. — 11.30 »Zarek sonca za ubogo starko«, pravljica. — 15.20 Slovenski narodni motivi v izvedbi orkestra. — 15.40 Vinko Beličič: »Naloga o šolskem izletu«, črtica. — 18.00 Radijska univerza: (9) Moderni načini masovnega vplivanja«. — 19.00 Slike iz goriške preteklosti: (4) »Bežimo, bežimo Francozje gredo«. — 20.30 Veliki simfonični orkestri: Amsterdamski orkester Concertgebouw. — 22.00 Umetnost: »Industrijski stroji in umetnost«.

Petek: 10.00 Giuseppe Mazzini: »Dolžnost človeka«. — 11.00 Zbiri iz vsega sveta. — 15.45 »Sestra Angelika«, dramatizirana zgodba. — 18.00 Italijanska po radiu. 42. lekcija. — 19.00 Sola in vzgoja: Vzgojna posvetovalnica. — 21.00 Gospodarstvo in delo. — 21.15 Koncert operne glasbe. — 22.00 Obletnica tedna: »Camillo Benso di Cavour, ob stoletnici smrti«. — 22.15 O slovenski klavirski glasbi: (7) »Pavel Sivc«.

Sobota: 15.30 »Nevihita«, drama v petih dejanjih. — 16.45 Igrajo Veseli planšarji. — 18.00 Radijska univerza: (9) »Ruski starci in izobraženstvo 19. stoletja«. — 19.00 Pomenek s poslušalkami. — 20.40 Zbor iz Rupe. — 21.00 »Kratka zgodba«, radijska drama.

(Nadaljevanje)

Volilna kampanja

Zadnji teden je v volilni kampanji v Gorici nastopalo več govornikov raznih strank, ki so bili pa vsi le manjšega pomena. Tako so imeli svoje shode liberalci, misovci in socialdemokrati. Izmed večjih voditeljev strank je govoril le glavni vodja monarhistov Covelli. Ne bi se posebej omenjali tega govornika, če ne bi ta s svojim nastopom pokazal, kakšna mračna miselnost še preveva nekatere, hvala Bogu zelo pičle politične skupine. V svojem prazno retoričnem govoru je namreč Covelli kratkoma zahteval, da bi se v Gorici sploh ne smelo predstaviti slovenskih list!! Vidi se, da je še goriške nacionaliste same sram take izjave, saj jo je celo »Piccolo« previdno zamočal.

Pri vsem tem pa je res nezaslišano, da se še sploh najdejo slovenski ljudje, ki nastopajo pri volitvah skupno z nekim Covellijevim pristašem!

Popravek

Naprošeni od vodstva SDZ v Gorici, sporočamo, da so se v posebno volilno izdajo *Demokracije* iz Trsta od 24. t. m., vrinile sledeče pomote: slika nad kandidaturu V. in VI. okrožja v Gorici, je od g. Koshuta Arturja in ne od g. Nanuta; slika nad kandidaturu VII. okrožja je od g. Nanut Cvetka in ne od g. Koshute.

Preferenčni glas pa se prosi tudi za tretjega kandidata (dr. Bratina) in ne samo 1. in 2.

Izjava števerjanske občine

Prejeli smo in objavljamo:

»Števerjanski občinski odbor takole odgovarja na članek, ki ga je »tretja lista« objavila v *Piccolo*:

1. Podatki občinske bilance za leta 1958, 1959, 1960, ki jih prinaša omenjeni članek, se ne nanašajo na deficit števerjanske občine, ker ta nima dolgov.

2. Občina sama je dolžna plačati le 25% v 35 letih od skupne vsote potrebne za zgradbo šolskih poslopij, dočim članek »tretje liste« napačno trdi, da znaša strošek 17,768.655 lir.

3. Država je že prispevala 20 milijonov za vodovod, ki se bo zgradil.

4. Občina Števerjan se bo lahko povežala z drugimi občinami, ki so priznane za »gorsko področje«, in bo od tega uživala vse prednosti, ki jih predvideva zakon, med njimi tudi to, da država prispeva 87% za določena javna dela.

5. Leta 1956 je volilo točno 546 volivcev. Od teh je lipa dobila 229 glasov, občinska enotnost 215, belih glasovnic je pa bilo 63.

6. Članek »tretje liste« ni podpisal dvajseti kandidat prof. dr. Mihael Formentini, ki nima bivališča v števerjanski občini niti ni vanjo pristojen.

Zupan

Števerjan

Verjetno še ni doživel Števerjan v teh povojnih letih tako živahnega in ostrega volilnega boja, kot je sedanj.

Tretja lista »S sedom za Gorico« nam trosi svojo modrost po letakih. Fronta zbira somišljenike na sestanke po raznih družinah, na katerih predava prof. Vižintin iz Pevme, kandidat na italijanski socialistični listi v Gorici.

Poleg te resnejše propagande, vrši Fronta še lažjo propagando: nekateri »brusijo kose« po gostilnah (da se razumemo, mislim le na pesem »Nabrusimo kose«, ki so jo za to priliko spet privlekli na dan iz partizanske orožarne), nekateri pa dajejo duška svojemu političnemu razpravljanju z mazarjem Boga in ljudi ki ne mislijo kot oni. Kot zgleđa, morajo imeti zelo šibke argumente, če jih je treba držati pokoncu s kletvami in psovkanji. Morda so pozabili, da je doba revolucije za nami. Naravno je, da očitajo dosedanjim upravi vsemogoče stvari: celo za penzije, ki jih je žal včasih zaradi nerodnosti samih proslavcev zavrnilo zakladno ministrstvo, naj bi bila kriva naša občinska uprava!

Tudi Kmečko-delavska zveza, ki je dosedaj vodila občino, sama vrši svojo volilno propagando na razne načine. Naj omenimo živahno volilno zborovanje na trgu pred cerkvijo v nedeljo ob 11^h. Govoril je dr. Avgust Sfiligoi. Med zborovanjem je hotel na vsak način priti do besede prof. dr. M. Formentini, pobudnik tretje liste, pa ni uspel.

V nedeljski številki napada *Primorski dnevnik*, glasilo »socialistične resnice« naš dopis iz Števerjana v pretekli številki *Kat. glasu*. Očita nam, da lažemo po stari navadi. Zapisali smo, da je Fronta načelno proti tretji listi in za ohranitev šte-

verjanske samostojnosti, dodali pa smo, da se v srcu veseli, ker le tako upa priti na oblast v edini slovenski občini na Goriškem in Tržaškem, ki je še v demokraciji. Zal nam je za dopisnika *Primorskega dnevnika*, ki ne živi v Števerjanu in ne vidi, ali noče videti in slišati, kar lahko mi vidimo in slišimo, kako se somišljeniki in kandidati frontaške in tretje liste bratijo in branijo. Zal nam je bilo v nedeljo, da nismo imeli fotograf-skega aparata in magnetofonskega aparata, da bi nazorno dokumentirali takoj po volilnem shodu to »pobratimijo«.

Program Kmečko-delavske zveze je stvarjen in širokopotezen, ter odgovarja vsem našim potrebam in se v prvi vrsti bori za ohranitev samostojne občine. Poleg tega imamo garancijo, da bo izvršen, kakor je pokazala preteklost, da je bilo zaupanje izročeno močnem Kmečko-delavski zvezi zaslužno. Kmečko-delavska zveza si je v preteklih letih vpeljala v občinski kader ljudi, ki so si pridobili dobro izkušnjo v javni upravi.

Tretja lista je izraz nezadovoljnosti, ki jih ne bi mogel nihče zadovoljiti, niti goriška občina. Zavedajmo se, da ima tudi Gorica svoje probleme, ki jih more reševati tudi ona s pomočjo države. In bi bilo bedasto misliti, da bi Gorica skrbela za Števerjan kot za Korzo: pogledite na Livado, v kakšnem stanu so ulice in pa razsvetljava!

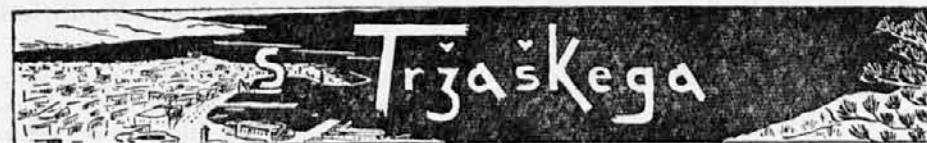
Čitali ste tudi, da se je Goriška občina izrekla proti priključitvi Števerjana Gorici. — Kakšen pomen ima potem še tretja lista? Kdor odda glas za tretjo listo, bo pripomogel frontašem na oblast, itak druga ga ne bo dosegel.

Da razbremenimo nekaj živčne napetosti naj omenimo prizorček iz pretekle nedelje.

Znano je, da nosi tretja lista kot simbol Sod z napisom »Per Gorizia«. Neki domačin, ki nas ob časa do časa preseneti s kako hudomušno domisljico, je postavil pred hišo ob cesti sod, v katerega je nataknil pipo. Na sod pa je s kredo dobesedno in jasno napisal: »Votate, ma non tutto! Lasciate un poco anche per me.«

*

Vsako leto zahtevajo češnje kako žrtev. Tudi letos, čeprav jih je malo, so zahte-

Še o tržaškem proračunu

Kakor smo na kratko poročali v zadnji številki, je tržaški občinski svet odobril občinski proračun za leto 1961. Pred glasovanjem je svetovalec Slovenske liste dr. Simčič pojasnil, zakaj se mu zdi umestno, da glasuje za odobritev. Rekel je:

Gospod župan, gospodje svetovalci! V mojem posegu v proračunsko razpravo sem iznesel razne pritožbe in pridržke posebno glede neizvajanja tretjega odstavka 5. člena Posebnega statuta. Pritožil sem se nadalje, ker še niso bili imenovani poljski čuvaji, kakor tudi zaradi pomanjkanja učnih sredstev, ki jih občina daje slovenskim šolam.

Danes sprejemam z zadoščenjem na znanje izjave, ki jih je dal odbornik za občinski proračun dr. Rocco glede nastavitve poljskih čuvajev. Ti so danes v kmetijskih predelih občine zares potrebni, rekel bi nepogrešljivi. Nedeljski izleti v okoličino, ne manjka jih pa niti med tednom, so z motorizacijo zavzeli tak obseg, da je obvarovanje njiv, pašnikov in gozdov pred vdiranjem izletnikov postalo za kmetovalce pravi problem. Prepričan sem, da bodo v vseh prizadetih krajih pozdravili imenovanje poljskih čuvajev z največjim veseljem. Mnenja sem nadalje, da se bo občina potrudila, da dá slovenskim šolam še vsa tista učna sredstva, ki jim danes manjkajo.

Z zadoščenjem sprejemam na znanje tudi županovo izjavo glede dvojezičnih napisov na slovenskih šolah. Podli rasisti so nedavno pomazali šolo pri Sv. Jakobu samo zato, ker je slovenska. Dvojezični napis, ki ga bo na tej šoli postavila občina, bo nekakšno zadoščenje za žalitev.

Kar zadeva izvedbo tretjega odstavka 5. člena Posebnega statuta, pa lahko povem, da sem v stikih, ki sem jih imel te dni, dobil zagotovilo, ki v ostalem v bistvu soglašja z županovimi izjavami na tej seji, da bo občina uvedla dvojezične napise v vseh predelih, v katerih predstavlja slovenski življenjski predpisani odstotek prebivalstva, in to čim bo zadevni 5. člen Posebnega statuta dobil svoje avtentično tolma-

vale svojo. Preteklo soboto je nerodno padla z drevesa gospa Jelka Tomažič iz Gaberskega konca in si pri tem zlomila nogo. Zateči se je morala v goriško bolnico, kjer se zdravi. Zelimo ji, da bi se mogla kmalu vrniti zdrava v družino.

Doberdob

V sredo smo pokopali 81 letnega Antona Lavrenčič s Poljan, očeta številne družine. Bil je res prava kraška korenina: poln vere v Boga, ljubezni do svoje družine in naroda; pa tudi z vsem srcem navezan na domačo kraško zemljo, katero je marljivo obdeloval. V zadnjem času ga je bolezen vedno bolj težila, dokler mu niso odrezali nogo. Kakor svojemu sorodniku Jožefu Černicu, kateri je umrl samo nekaj mesecev pred njim. Pokojni Anton je bil tudi goreč častilec svetogorske Marije in še vedno želel — do zadnjega poromati k Njej. — Naj počiva v miru in Bog naj mu bo bogat plačnik. Sorodnikom pa naše sožalje.

Odločitev pri volitvah nam ne smejo narekovati trenutna čustva ob kozarcu vina ali tisti, ki znajo bolj kričati in lagati. Odločitev naj bo posledica treznega preudarka. — Kot Slovenci bomo volili — SLOVENSKO LIPOVO VEJICO (naši komunistični stranki v Gorici!) — Kot katolici — bomo volili stranko, ki izpoveduje krščanska načela v vsem življenju in ima verne ljudi za kandidate — to je LIPOVO VEJICO; kot delavci bomo volili naše delovne ljudi — ki so napredni in svobodni, ne plačani in zmešani s tujimi marksističnimi idejami, katere so pokazale v vseh komunističnih državah veliko nazadovanje v primeru s svobodnimi demokratičnimi deželami. Zaradi nekaterih znanstvenih uspehov v komunističnih deželah, še ne gre bolje delavcem, ampak slabše, saj morajo ponekod v vrstah čakati na najpotrebnejša živila, — kakor pri nas med vojno. Delavec, ki ne doseže zaukazanega produkta — gre na prisilno delo v Sibirijo. Gorje, kdor bi si upal samo ziniti o kakšni drugi politični stranki takoj postane izdajalec — fašist — in konča v zaporu!

Takšna svoboda!! Bog nas varuj, pa tudi tvoja pamet! Zaustaviti moramo komunizem, ki se na vse načine vriva v naše kraje. Po toči bo prekasno zvoniti. Pri občinskih volitvah bomo zato volili lipovo vejico!

Tem posebnim razlogom, ki odločilno vplivajo na moje stališče do proračuna, se pridružuje še eden. V položaju, kakšen je zdaj v občinskem svetu, bi znali biti od mojega glasu odvisni odobritev proračuna in usoda občinskega odbora. Jasno je, da si tržaški demokratični Slovenci ne želijo ne imenovanja novega komisarja ne predčasne razpisa volitev, ki itak ne bi ničesar rešile.

Na osnovi vsega tega lahko mirne duše izjavim, da bom glasoval za občinski proračun.

Nova zbirka za Marijanišče

V času polletnih kvater o binkoštih se vrši na Tržaškem med italijanskimi verniki javna zbirka za semenišče, med slovenskimi pa za Marijanišče. V podeželskih župnijah je ta akcija na sporedu prav v tem tednu, v devetih mestnih cerkvah, kjer se stalno opravlja slovenska služba božja, pa se ta zbirka napravi kakšno nedeljo pozneje, kakor po razmerah odločijo dušni pastirji.

Splošno je znano, da se podobne akcije vršijo po vsem svobodnem katoliškem svetu, razlika je samo v organizaciji in seveda tudi v uspehu. Podatki kažejo, da so na Tržaškem zbirke za semenišče, kakor sorazmerno tudi za Marijanišče, še kar zadovoljive. Številke pa ob enem kažejo, kako se obojni verniki zanimajo za velik problem svojih izključno katoliških žakov za moško mladino. Čeprav sicer trenutno ni zadostnega duhovniškega naraščanja, se zlasti ob štirih letnih zbirkah seje veliko dobrega o duhovniškem naraščanju. Slovenci smo še tako srečni, da letos poslušamo v mnogih naših cerkvah krasne smarnice »Kraljica duhovnikov«. Kako želimo, da bi to zdravo seme tam v septembru obradilo bogat sad, da bi stopilo dosti mladih italijanskih dijakov v malo semenišče in dosti mladih slovenskih dečkov in fantov v Marijanišče!

Našim številnim dobrotnikom želimo povedati, da bo naše Marijanišče mogoče kmalu dobilo novo lice. Vso stavbo bomo na zunaj prenovili in tako ne bo več naj-

Otvoritev Marijinega doma v Rojanu 28. maja

Vabimo Vas k otvoritvi Marijinega doma v Rojanu, ki bo v nedeljo, 28. maja, ob 17.30.

S p o r e d

1. BLAGOSLOV MARIJ. KIPA V ROJANSKI CERKVI (ob 17.30)
2. PRENOS KIPA V PROCESIJI K MARIJINEMU DOMU
3. USTOLICENJE KIPA na pročelju stavbe
4. GOSPOD SKOF BLAGOSLOVI MARIJIN DOM
5. AKADEMIJA v dvorani Marijinega doma
6. OGLED MARIJINEGA DOMA

A k a d e m i j a

1. Pesem: BOGA SLAVIJO (rojanski pevski zbor)
2. POZDRAVNI GOVOR (g. Stanko Zorko)
3. GOVOR G. PRELATA JAKOBA UKMARJA
4. Dijakinje izvajajo SIMBOLICNE VAJE ob pesmih: MATI MOJA in TEBI, MARIJA
5. Deklamacija družbenk: OTROK MARIJIN
6. NASTOP ROJANSKIH SKAVTOV
7. NASTOP OTROK ROJANSKE OSNOVNE ŠOLE: rajanje in petje
8. POZDRAVI GOSTOV
9. Petje: NAZAJ V PLANINSKI RAJ (mešani zbor) ZDRAVICA (mešani zbor) SOČI (dekliški zbor) VRLE MLADENKE (dekliški zbor)
10. ZAKLJUČNE BESEDE GOSPODA SKOFA
11. Skupna pesem: MARIJA, SKOZ ŽIVLJENJE

V primeru slabega vremena se vsa slovesnost izvrši le v MARIJINEM DOMU. Procesija odpade. • Ker je v dvorani le 208 sedežev, bo prenos akademije tudi po zvočnikih pred domom. • Pri sedežih v dvorani naj imajo prednost starejši. • Do Marijinega doma se lahko pride iz mesta s filobusom št. 5 in št. 8 do rojanske cerkve; s št. 28 po ul. Commerciale do ul. Cordaroli. Marijin dom je v ul. Cordaroli ob št. 27. • V rojanski cerkvi se bo na dan otvoritve ob 9. uri darovala sveta maša za vse dobrotnike Marijinega doma.

grša velika hiša na Opčinah, kakor je zelo pravilno povedal neki oče ob priliki mladinskega dneva sedaj v maju. Poleg tega bi seveda želeli zavod razširiti, saj je za malo večje število gojencev odločno premajhen. Ti načrti, predvsem pa zavest odgovornosti za našo moško katoliško mladino naj vlivajo vsem poguma za vztrajnost v zbirkah, za vztrajnost v žrtvah in molitvah za naše Marijanišče!

Sedaj hvalično objavljamo pregled pomladanske zbirke v posameznih župnijah, in sicer po naravni vrsti, kakor si vasi in cerkve sledijo:

Sv. Križ	L 10.000
Prosek	» 9.150
Kontovel	» 4.500
Opčine	» 20.000
Repentabor	» 2.150
Trebče	» 2.200
Bazovica	» 6.160
Katinara	» —
Ricmanje	» 5.200
Boršt	» 5.150
Boljunc	» 4.100
Dolina	» 9.200
Mačkovlje	» 7.500
Barkovlje	» 3.845
Rojan	» 24.500
Sv. Anton	» 21.500
Sv. Ivan	» 25.980
Sv. Vincenc	» 21.000
Sv. Jakob	» 22.340
Salezijanci	» 3.500
Sv. Ana	» 4.500
Skedenj	» 26.500
Zavljje	» 3.000

Vsem dobrotnikom se Marijanišče iskreno zahvaljuje in priporoča!

Rojan

Letos se vse prepogosto zbiramo na tržaškem pokopališču za slovo od dragih znancev. V soboto 20. maja smo se poslovili od gospe Marije Zavadlav, ki jo je Bog po mučnem trpljenju poklical k sebi. Bolezen je izredno vdano prenašala. Nikdar ni potožila, da ji je hudo. S svojim zgledom je vsakega obiskovalca učila, kako mora kristjan prenašati trpljenje. Ze ob začetku prve svetovne vojne je postala vdova in se od takrat dalje popolnoma posvetila svojim trem otrokom. Veliko je premolila. Zato smo prepričani, da ji bo Gospod bogato poplačal njeno vzorno življenje. — Njenim otrokom, zlasti Gabrijeli, članici naše Marijine družbe in cerkveni pevki, izrekamo naše sočutje.

Po dolgem in vdano prenašanem trpljenju je mirno zaspala v Gospodu naša ljubljena mama

MARIJA ZAVADLAV

K zadnjemu počitku smo jo spremili v soboto 20. maja. Ob tej priliki se toplem zahvaljujemo č. g. Stanku Zorkotu za duhovno tolažbo v bolnišnici, rojanski Marijini družbi, gospe Alojziji Natlačen in vsem drugim, ki so sočustvovali z nami.

Trst - Opatjeselo, 22. maja 1961.

Otroci: GABRIJELA, BOGOMIR, AVGUST in ostali sorodniki

Barkovlje

Barkovljanski otroci so imeli v nedeljo 14. maja prvo sv. obhajilo. Po maši in sv. obhajilu so bili prvoobhajanci povabljeni v dvorano Marijinega doma, kjer so malčkom postregli z običajno zakusko. Pridružilo se jim je tudi lepo število staršev in prijateljev, ki so napolnili dvorano — seveda zakuske niso bili deležni. Mre so bile srečne in vesele ob veselih in srečnih obhajancih.

Sledila je kratka akademija, ki jo je za to priliko pripravila barkovljanska mladina. Točke so bile izbrane v počastitev malih slavlencev in so bile izvajane v splošno zadovoljstvo gledalcev. Posebno igrica v dveh prizorih »Birmanska urica« je bila skrbno pripravljena, kjer so se vsi igralci do popolnega uživil v vlogi. Posebna pohvala Danilu Pertotovu, ki se je v omenjeni igrici res igralsko izkazal in tako po vrsti vsem ostalim nastopajočim, kakor tudi za uspešno pomoč učiteljici Nadi Martelanc in ostalim so-trudnikom.

Č. g. Skabru želimo, da bi nas ob takih prilikah obiskoval še na mnoga leta in č. g. Zerjalu se prisrčno zahvaljujemo za tople in vzgojne priljubljene besede ter za vso požrtvovalnost, želeč mu obilo uspeha.

Barkovljani

OBVESTILA

V NEDELJO 28. MAJA ob 20.30 v Marijanišču na Opčinah

NEOPRAVICENA URA

Igra Slovenski oder iz Trsta. Openi vabljeni.

NOVA KNJIGA. Dobili smo nekaj izvodov knjižice Fran Sodja C. M. »Prebode na Srce« (vrtince). Dobite jo na naši upravi.

RAVNATELISTVO Državnega Znanstvenega liceja s slovenskim učnim jezikom v Trstu sporoča, da je treba vložiti prošnje za vstopne in sprejemne izpise v klasični licej do vključno 31. maja t. l. Pojasnila daje tajništvo Državnega liceja v ulici Lazzaretto Vecchio 9/II. vsako ob poldne od 10. do 12. ure.

OGLASI

Za vsak mm višine v širini enega stolpca: trgovski L 20, osmrtnice L 30, več 70% davek na registrskem uradu.

Odgovorni urednik: msgr. dr. Fr. Močnik
Tiska tiskarna Budin v Gorici